

Edith W. Kiendl
Musik, balans & blomster
Växjö

Hej kära Bachblomster-vän!

Mycket talar för att det existerar osynliga subtila energiband mellan oss och omvärlden. Dessa gör sig ibland påminnda i uttryck som att "dra i trådarna" eller "kapa band".

Denise Linn är schaman, healer samt författare till ett antal böcker om självhjälp och energifenomen. I boken **Strängar av energi**, som jag kort presenterar på sidan 2 i detta brev förklarar hon på ett väldigt levande sätt vad energisträngar är, hur de fungerar samt varför det sällan för med sig något positivt när vi tillåter vår energi att flöda iväg till dåtiden. Även bachblomman **Honeysuckle** som vi kommer att bekanta oss med i detta brev sysslar med energi som har fäst sig vid minnen från en annan tid. Blommans uppgift är att hjälpa oss att lösa band med det förflutna, så vi kan förlikna oss med det som varit och istället vara delaktiga i det som händer nu.

Och i slutet på brevet hittar ni fortsättningen på Edward Bachs egen berättelse **Resenärerna**. (Ni som inte har läst förra nyhetsbrevet hittar det på www.kiendl.se under "kurser & nytt"). **Trevlig läsning!**

Honeysuckle

latinskt namn. *Lonicera caprifolium*, svenskt namn. *Kaprifol*

Artnamnet *Caprifolium* betyder "getblad", vilket antingen tyder på att getter tycker om att äta bladen eller också syftar på bladens form som liknar getöron. Kaprifolen är en vedartad klängväxt med motsatta blad. Blommorna är stora och tvåläppiga, vita till krämgula och ofta med mörkare strimmor i gult eller rött. Blomstertiden är i juni/juli. Frukten är ett vackert men giftigt orangerött bär. Av de omkring 180 olika sorterna är det bara viltkaprifolen och den äkta kaprifolen som doftar starkt.

Doften, som utsöndras först efter skymningen, lockar nattfjärilar till att pollinera kaprifolens blommor. Den karakteristiska doften är en komplex blandning av olika ämnen, bland annat *linalool*. Detta ämne finns även hos andra växter såsom mynta och lavendel och det används som doftämne i upp till 80 % av alla parfymade kosmetika, tvättmedel och rengöringsmedel.

Men kaprifolen har fler kemiska redskap på lagret. Om växten attackeras av skadedjur så produceras *metyljasmont*, ett ämne som attraherar rovdjur som kan ge sig på kaprifolens angripare. Ämnet signalerar dessutom växterna i omgivningen att i sin tur framställa kemiska försvarsämnen. Den japanska kaprifolen används i den traditionella kinesiska medicinen för behandling av influensa och halsont. I den folkliga mytologin sägs det att kaprifolen skänker skönhet och glädje. I England är den en symbol för trohet och tillgivenhet, fast i viktorsansk tid förbjöds flickor att ha kaprifolens blommor i sina sovrum eftersom doften ansågs kunna framkalla alltför sinnliga drömmar.

Bachblomstern **Honeysuckle** tillhör gruppen av essenser som hanterar problem i samband med ett *oitresse i nuet*. Kom ihåg att nutiden präglas av dåtiden men samtidigt innehåller frön till framtiden. För att ha full tillgång till vår livskraft behöver vi rikta vår energi på det som händer oss här och nu. Oavsett om våra minnen är lyckliga, sorgsna eller smärtsamma så hindrar en fixering på dessa känslor oss från att aktivt delta i vårt nuvarande liv. **Honeysuckle**-obalansen kan yttra sig som hemlängtan eller oförmågan att anpassa sig till nya omständigheter. **Bachblomstern** hjälper dig att släppa taget om det gamla och gå vidare i livet.

"De flesta av oss har hundratals, till och med tusentals bindningar till det förflutna som kan aktiveras på ett ögonblick. Sådana bindningar gör det oerhört svårt att vara närvarande här och nu."

Så här beskriver **Denise Linn** (*Strängar av Energi*, 2018, s. 58) effekten av energiband till det förflutna. Denise, som tillbringat många år med att studera olika former av energi-healing hos bland annat hawaiianska kahunas och australiensiska aboriginer berättar hur energisträngarna uppstår samt hur de påverkar oss. Vissa strängar ger oss kraft och glädje medan andra tömmer oss på energi. Boken innehåller även tips och råd om hur man kan ta bort skadliga energiband. Det är dock värt att notera att alla band som tar fäste hos oss gör så eftersom det finns en matchande energi hos oss som banden dras till. Precis som ett kardborreband inte kan fästa på en slät yta så kan inte något band fastna hos oss om inte vi – på något plan – bjudar in till det.

"Alla drar på sig negativa band. Och alla lär sig av dem. De är inga tillfälligheter." (s. 89). Ändå kan det ibland vara skönt att göra sig av med något band som bara ger dåliga vibbar.... Spännande läsning, tycker jag.....:-)

Resenärerna

en berättelse av Dr. Edward Bach från 1934 (fritt översatt av Edith W. Kiendl), **DEL 2**

Bland resenärerna fanns även några personer som kände sig rätt säkra på att allt skulle lösa sig och att sällskapet så småningom skulle hitta vägen hem.

Under tiden kändes det emellertid angeläget att ge lite stöd till kamraterna vilket alla gjorde på sina respektive sätt.

Heather var bombsäker på att han visste vilken väg som var den rätta och försökte ordrikt att övertala gruppen att följa efter honom.

Chicory å andra sidan brydde sig inte så mycket om när och hur utflykten skulle sluta men var angelägen om att alla i sällskapet fick i sig lite mat samt att de som kände sig trötta skulle få vila. Hon bidrog även med tips och goda råd till dem som hade fått skoskav.

Cerato hade visserligen på känn vilken väg som skulle leda rätt men vågade inte att lita på sitt eget omdöme. Istället tyckte hon att de skulle prova alla vägar, för säkerhets skull.

Lille *Centaury*, som så gärna ville hjälpa till, erbjöd sig att bära alla andras packning. Olyckligtvis för honom så slutade det hela med att han gick och släpade på en massa grejer åt just dem som hade varit mest kapabla att bära själv, eftersom det var de som skrek högst efter hans hjälp.

Rock Water visste faktiskt vilken väg de borde ta och önskade uppriktigt att rädda gruppen. Men eftersom han hade tillbringat hela kvällen med att påpeka alla andras misstag hade de fått nog av honom och slutat lyssna på hans förslag. Även *Vervain* visste vilken väg skulle leda rätt, fast han kände sig lite omtumlad av hela situationen. Ändå framhöll han med stor övertygelse om vad som var rätt sak att göra.

Impatiens visste så klart hur man skulle kunna ta sig ur skogen men höll sig lite för sig själv eftersom hon hade tröttnat på de andras långsamma och omständiga sätt.

Water Violet kände till skogen väl, hon hade vandrat här tidigare och kunde stigarna. Hon satte sig lite avsidet och iakttog gruppens försök att orientera sig. Att de hade så svårt att lista ut vart de skulle fick dem faktiskt att framstå som lite underlägsna, tyckte hon.

Men vet ni vad? I slutändan lyckades allihopa att ta sig ur skogen och alla kom hem välbehållna.

Och vad hände sen? – Det får ni reda på i nästa nyhetsbrev som utkommer den 7 augusti. :-)

Jag önskar er alla en underbar sommar!